

dingsmotorer til stationært Brug og Fiskerbaade, Elektromotorer, Haandværktøj af enhver Art, Arbejdstøj og Arbejdsfodtøj.

Lovforslaget var ledsaget af følgende Bemærkninger:

„Under Hensyn til de mange Lyspunkter, som i vor Forsyningsituation og Betalingsevne er fremkommet i det sidste Aars Tid, anser vi nu Tidspunktet for værende inde til at frigive vigtige Produktionsmidler, saaledes at vi yderligere kan stimulere Fremskridtet og undgaa Tilbagefald, naar Konkurrencen sætter ind. Vi anser det for vigtigt at faa disse produktionslettende og arbejdsbesparende Transportmidler, Maskiner og Værktøj ind netop nu, hvor der er Mangel paa Arbejdskraft, saaledes at den forhaandenværende Arbejdskraft udnyttes saa effektivt som muligt, og saaledes at den kommer i Anvendelse paa de for vort Land mest naturlige Omraader, hvor der ogsaa er Udsigt til, at Beskæftigelsen kan holdes oppe i mere normale Tider. Det gælder om, at de producerende Erhverv faar saa let Adgang som muligt til at kunne planlægge deres fremtidige Produktion og Afsætning.

Den planløse Produktion, der finder Sted i Øjeblikket, vil efter vor Mening ikke kunne fortsætte, naar Konkurrencen for Alvor sætter ind.

Importen af de i Forslaget nævnte Varer maa paaregnes at andrage mellem 100 og 200 Mill. Kr. om Aaret og beslaglægger saaledes ikke engang 10 pCt. af vor Import, men det er saa afgørende vigtigt, at Importen netop paa dette Omraade bliver saa hensigtsmæssig som overhovedet muligt, og dette Spørgsmaal kan kun de enkelte sagkyndige træffe den rigtige Afgørelse om.“

Ved Lovforslagets 1. Behandling tog *Handelsministeren* Afstand fra Lovforslaget, som han ikke kunde tiltræde, da det efter hans Opfattelse var nødvendigt at føre en vis Kontrol med Indførselen af de paagældende Varer, hvilket nærmere begrundedes. Om enkelte af dem — *Ministeren* nævnede i denne Forbindelse Værktøj for Haandværkere — kunde sættes paa Friliste, kunde man overveje i det Rigsdagsudvalg, som var nedsat vedrørende Vareforsyningslovens Administration. Med Hensyn til Arbejdstøjet forholdt det sig saaledes, „at vi i Øjeblikket desværre endnu maa føle nogen Knaphed paa Arbejdstøj. Dette kræver dog i og for sig ikke nogen Indførsel af Arbejdstøj, idet vi paa de danske Tekstilfabrikker har tilstrækkelig Kapacitet og formodentlig ogsaa tilstrækkelig Arbejdskraft til at fremstille den nødvendige Mængde Arbejdstøj, forudsat at vi kunde faa de fornødne